

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aesopi Phrygis Fabulae Graece et Latine

Aesopus

Basileae, 1606

Agapetvs

[urn:nbn:de:bsz:31-112322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-112322)

EXPOSITIO CA-
pitum admonitoriorū,
edita ex tēpore ab Aga-
peto Diacono sanctif-
simæ DEI magnæ Ec-
clesiæ. Quorum apex
literarius sic pote
habet:

*Divo & pientissimo Impe-
ratori nostro Iustiniāno,
Agapetus minimus
Diaconus.*

HONORE quolibet
sublimiorem cum
habeas dignitatē,
ô Imperator, honoras
supra omnes qui hoc
te dignatus est, DEUM:
quoniā juxta simili-
tudinem cœlestis regni
tradidit tibi sceptrum
terrenæ potestatis, ut
homines edoceres justi-
cu-

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑ-
λαίων παραινεσιῶν, χρι-
σταθ' εἶσα παρὰ Ἀγα-
πητῆ Διακόνου πρὸς ἀγι-
τάτης τῆς Θεοῦ μεγάλης
ἐκκλησίας. ὅρ' ἢ ἀπρό-
σιγ' ὁ δὲ πως
ἴχθ.

Τῷ θεοτάτῳ καὶ ἀσπί-
τάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰστι-
νιανῷ, Ἀγαπητὸς ὁ δὲ Ἀ-
γιστὸς Διακόνος.

Τίμῳ ἀπάσης ἐπί-
τροπῆς ἔχον ἀξι-
ωμα, βασιλεῦ, τι-
μῆς ὑπὲρ πάντας τῶν
τέτοιοι ἀξιόστατοι Θε-
οῦ. ὅτι καὶ κατ' ὁμοίωσιν
τῆς ἐπουρανίου βασιλείας,
ἰδὼνί σοι τὸ σκῆπτρον
τῆς αἰθιγείας δυναστείας,
ἵνα τὸς ἀνθρώπους δι-
δάξῃς τῶν τῶ δικαίων
φν.

φυλακῶν, ἡγεῖ τῶν κατ'
αὐτὸ κλισούντων ἐκδιώξας
τὴν ὑπαικίαν, καὶ τὴν αὐτὴν
βασιλευσόμενος ἡμέμων,
ἡγεῖ τῶν κατὰ σε βασι-
λευσούντων.

Ὡς ὑπερέστις ἀγρυ-
πνεῖ διὰ πάντος ὁ βασι-
λεύς πολυέμματος ἡμῶν,
δικαιότατον ἀσφαλῶς τὴν
δύναμιν τῆς οὐρανίας, ἡγεῖ
ἀποδόμην ἡμῶν ἐκ τῆς
ἀνομίας τῆς γῆρας, ἵνα
τὸ σπάσθαι τὴν παγκοσμίαν
πολιτείαν μὴ περιπίπτῃ
λύμασιν ἀδινίας.

Θεὸν μάθημα ἡγεῖ
πρώτον, οἱ ἀνθρώποι, τὸ
γνωαί τινα ἐαυτὸν δι-
δασκόμεθα. ὁ γὰρ ἐαυτὸν
γνῶς, γνῶσε τὴν Θεὸν. Θεὸν
δὲ ὁ γνῶς, ὁμοιωθήσεται
Θεῷ. ὁμοιωθήσεται δὲ

custodiam, & eorū qui
adversus ipsum rabiunt
infectaveris latratū, tū
ipsum obtēperando le-
gibus, tūm subditos tibi
regendo pro jure.

2. Ceu gubernator vi-
gilat perpetuò Impera-
toris oculatissimus in-
tellectus, cōtinens tutò
æquitatis clavos, & ex-
pellens fortiter impe-
tuosos iniquitatis flu-
ctus, ut ne cymba mun-
danæ reip. illidatur flu-
ctibus iniquitatis.

3. Divinū documētū &
potissimū, nos hoīes, ut
cognoscat se qsq; doce-
mur. q. n. seipsū cogno-
vit, cognoscat Deū: Deū
v. q. cognovit, assimilabit
Deo: assimilabit a.

Deo, q̄ dign° fact° Deo
est: dign° deniq; fit Deo
qui nihil indignum pa-
trat Deo: sed q̄ ut cogi-
tat q̄ ipsius sūt, ita tam
loquitur quæ cogitat, q̄
facit quæ loquitur.

4. Majorū nobilitate
ne quis delicietur. Li-
mum enim habent om-
nes generis autorē, &
q̄ purpurā bysoq; tur-
gent, & qui paupertate
& adversā valetudine
affligūtur, tam qui dia-
demate redimiti sunt,
quàm qui per cubicula
excubant. Ne igitur lu-
tulentum jacētemus ge-
nus, sed morū integri-
tate gloriemur.

5. Scito, o pietatis divi-
nit° fabricatū specimē:
quia

Θεῷ, ὁ ἀξιῶ γενέσθαι
Θεῷ: ἀξιῶ δὲ γίνεσθαι
Θεῷ, ὁ μηδὲν ἀνάξιον
πράττειν Θεῷ, ἀλλὰ φρο-
νῆα μὴ τὰ αὐτοῦ, καὶ ἴσον
δὲ ἐφρονεῖν, ποιῆν δὲ ἅ
καλῶ.

Ἐπὶ προγενέσθαι διγι-
νεία μὴ εἰς ἑναβρωμείδω.
πῶλον γὰρ ἔχουσι πᾶσι τοῖς
ἔξ γένους προπάτερα, καὶ
οἱ ἐν παρσύρῳ καὶ βύσσῳ
λευχομέλῃνοι, καὶ οἱ ἐν
πινία, καὶ νόσῳ τρυχώ-
μελῃνοι, καὶ οἱ διαδῆματα
ποικίλῃνοι, καὶ οἱ διὰ
δάματα ποικίλῃνοι.
μὴ τοίνυν εἰς πῶλον ἑγ-
καυχομένα γίνεσθαι, ἀλλ'
ἐπὶ χρηστότητι σιμνωτά-
μεθα τρέψασθαι.

Ἰδοὺ, ὃ δύσθελας
θεῷ τὸν ἄγαμα,

ἴτι

ὅτι ἴσα μεγάλων ἡμεῶν
παρὰ Θεῷ διακόνων, το-
σούτω μέσον ὁμοίους ὁ-
φειλέτης ὑπάρχας αὐτῷ.
οὐκοῦν ἀπὸ τῆς ἀνε-
γέτη τὸ χρεῖς τῆς συχα-
ριστίας, τῆ λαοβαίνοντι
τὸ χρεῖς ὡς χάρις, καὶ
ἢ χάρις ὡς χάρις αὐτι-
δόντι αὐτοῖς γὰρ αἱ καὶ
χαρίτων ἀρχαί, καὶ ὡς
χρεῖς τὰς χάριτας ἀπο-
δίδωσιν. συχαριστίαν ἢ
ζητῶ παρ' ἡμεῶν, οὐ τίμιον
διὰ βημάτων ἀγαθῶν
προσφοράν, ἀλλὰ τίμιον
διὰ πραγμάτων ὁσε-
βῶν προσφοράν.

Ὅθεν οὕτως ἀδελ-
φίμων ἐργάζεται ἀνδρω-
πον, ὡς διυάσθαι μὴ
ἀβέλγηται πρὸ τῆς, ἀλλ'
ἀφιλάνηδρπτα καὶ βί-
λιας

quia quanto maioribus
dignus habitus es tri-
buente Deo muneribus,
tanto majus ipsi nomē
es. Ergō redde benefa-
ctori debitū gratitudi-
nis, acceptanti debitum
ut meritū, & beneficio
beneficium rependētī:
ipse n. semper & bene-
ficiis prior promeretur,
& ut debitum beneficia
repensat. Gratiudinem
autem exigit à nobis,
non quæ verborū blan-
dorum prolatione, sed
quæ rerum piarum ob-
latione peragitur.

6. Nulla res a deo com-
mendabilem reddit ho-
minem, ut posse quidē
q̄ velit efficere: semper
autem humana & vel-
le

le & agere. Quoniam i-
gitur a Deo tibi donata
est facultas, qua indi-
gebat propter nos bo-
na tua voluntas, omnia
& velis & agas, proit
ei placet, qui eam tibi
dedit.

7. Terrenarum opum
instabiles divitię fluvia-
tilium undarum imitan-
tur cursum. Modicum
enim affluunt his qui
habere se eas arbitran-
tur, mox verò refluen-
tes ad alios accedunt.
Solut autē beneficen-
tię thesaurus stabilis
est possidentibus eum:
bonarum enim actio-
num meritum ad au-
tores retorque-
tur.

8. In.

λεῖψαι καὶ πρῶτην. ἔ-
πειθ' ἡ τοῦτο ἐν Θεῷ σοὶ
λεχρίσται δίδωμαις, ὡς
ἰδέσθαι δι' ἡμᾶς ἢ ἀγαθῆ
σε βόλῃς, πάντα καὶ
βόλῃς καὶ πρῶτη, ὡς
ἀρίσκει τῷ ταύτῳ σοὶ
διδωσῶτι.

Τῶν ἐπιγᾶων χρημά-
των ὁ ἀσπίθ' πλῆσιθ',
Ἦ ποταμῶν ῥοαμάτων
μιμᾶται τ' ὁρῶμον. πρὸς
ὀλίγον μὲν ἐπὶ ῥέειν τοῖς
ἔχειν νομίζουσι μετ' ὀλί-
γον δὲ παρῆρῶν, εἰς
ἄλλοις ἀπέρχεθ'. μόνθ'
ἢ τῆς δύποιας ἡ θουα-
ρος μόνιμὸς ὅτι τοῖς λε-
κτικαίοις αὐτῶν τῶν γὰρ
ἀγαθῶν ἔργων αἱ χά-
ριθ' ἐπὶ τὸς ποιούν-
τας ἐκκαταστρί-
φουσιν.

Απρ.

ἀπρῶ-
την αὐ-
τῶν τῶ
λῶν, α
γοι τῶ
τι κατῶ
εἰς καὶ
τῶν αὐ-
καμῶν,
τῆ θῶ α
μῶν. δι
ἡπίστου
ἐπει, τῶ
μῶν ἀπρῶ
ταύτῳ.
Τῶν πο-
ταμῶν φ
τῆθ' ἀπρῶ
χρῶν χρῶ
δῶν αὐτῶ
στρίψου, α
μάτρῳ τῶ
δῶν ἀπρῶ

Ἀπρόσιτος μὴ ὑπέ-
 ρησεν ἀνθρώποις, διὰ τὸ
 ὑψὲς τῆς λατῆ βασι-
 λείας. Ἀπρόσιτος δὲ
 γινῆ τοῖς θεομυθίοις, διὰ
 τὸ κρατῆ τῆς ἀνω βου-
 λείας καὶ ἀνείργει τὰ ἅπαντα
 τοῖς κατὰ πτωχίας πολιορ-
 κημένοις, ἵνα σῶσιν πλὴν
 τοῦ Θεοῦ ἀκαθάρτων ἀναγ-
 μένων. οἱ γὰρ ἄνθρωποι
 ἡμετέροις γενόμεθα νω-
 δόμοις, τοῖσδε τὸν πῶρι ὑ-
 μῶν δὲ σὺν ἡμῶν τὸν δε-
 σπότην.

Πλὴν πολιορκούμενον ἔ-
 βασιλείας ψυχῆν κατὰ
 πῶρι δὲ καὶ ἀποσπύ-
 χησθαι χρὴ, ἵνα ταῦς
 θείας ἀγαθὰς αἰεὶ κατα-
 σφραγίσθαι, καὶ τῶν πραγ-
 μάτων τὰς ἐπισημασίας ἐν-
 δεῖν διδάσκωνται. ἔστιν γὰρ
 οὐ-

8. Inaccessus nimirū
 existis hominibus pro-
 pter celsitudinē hujus
 quod hic deorsum est
 imperii. Facilis idē au-
 ditus indigentibus, ob-
 vim supernæ illius po-
 testatis, atq; aperis au-
 res his qui à paupertate
 obsidentur, ut invenias
 Dei auditū adaptum.
 Quales enim ergà nos-
 tros fuerimus conser-
 vos, talem circa nos re-
 periemus dominum.

9. Solicitam Impe-
 ratoris animam spe-
 culi in modum ab-
 stergi oportet, ut divi-
 nis splendoribus sem-
 per coruscet, rerumque
 distincta judicia indē
 condiscat : nihil enim
 ad-

adeo facit q̄ peragenda sunt cōspicere, atq; custodire eam perpetuò sinceram.

10. Sicuti fit apud navigantes, cum nauta errat, modicum affert navigantibus nocumētum: cum verò ipse gubernator, totius efficit navigii perniciē: sic & in civitatibus, si quis ex subditis peccet, nō tam rem publicam, q̄ seipsum ledit: sin verò ipse Princeps, universę infert Reipub. detrimentū. Is igitur ut nō exignam redditurus rationē, si quid neglexerit eorum quæ factopus sunt, cum exquisita diligētia & distincte cuncta & facit.

Cir-

ἔτω ποιῶν τὰ Νομίσματα
δοξαῖν, ὡς τὸ φυλάσσειν
ἐκείνῳ διὰ πάντων λα-
ογραφῶν.

Ὡς οὖν ἐπὶ τῶν πολι-
των, ὅταν μὲν ὁ ναύτης
σφαλῇ, μικρὸν φέρει
τοῖς συμπλέουσι βλάβην·
ὅταν δὲ αὐτὸς ὁ κυβερ-
νήτης, πάντας ἄρχειται
τῶν πλοίων ἀπώλειαν, ἔτι
καὶ ἐν τοῖς πόλεσι, ἂν
μὲν τις τῶν ἀρχομένων
ἀμαρτῆ, ἢ τὸ λιπὸν το-
σούτου, ὅσον ἕως ἄρτι
ἂν ἢ αὐτὸς ὁ ἀρχὸν, πῶ-
σος ἄρχειται τῆς πολι-
τείας τῶν βλαβῶν, ὡς ἂν
μεγάλως ὑφέσθω δύνα-
ται, εἴ τι παρῖοι τῶν θεί-
ων, κατὰ πῶλιν ἀπο-
θείας κληγῆται πάντα,
καὶ περιέσθω.

Κύ-

ΚύκλⓄ τις τ̄ ἀνδρα-
 πίνων περιτρέχει πραγ-
 μάτων, ἀλλότι ἀλλως
 φέρον αὐτὰ, καὶ περι-
 φέρον, καὶ τότε ἀνι-
 στήσῃ τὸ μηδὲν τῶν
 παρίτων ἐν ταυτότητι
 μέναι. δὲ οὐ σὶ, ἡρά-
 τισι βασιλεῦ, ἐν τῇ
 τούτων ἀγχισφῶ με-
 ταβολῇ, ἀμετέλητον
 ἔχειν τὸν δύσειν λο-
 γισμῶν.

Ἀποσφῆρα τ̄ ἡλιέκων
 τὸς ἀπατηλὸς λόγος. ὡσ-
 περ τῶν ἡσιάνων τὸς ἀρ-
 πακίμους τρέπος. οἱ μὲν
 γὰρ τὸς τ̄ σώματ̄Ⓞ εἰσ-
 εὔτησιμ ὀφθαλμῶς, οἱ ἕ
 τὸς τῆς ψυχῆς βαμβλῆ-
 νοσι λογισμῶς μὴ συγχο-
 εῦτες ὄραμ̄ τῶν τ̄ πραγ-
 μάτων ἀλύθαιαν. ἢ γὰρ
 ἰπαι-

II. Circulus quidam
 humanarum revolvitur
 rerū, qui modò sic, mo-
 dò aliter agitatis ipsas &
 circumfert, atq; his in-
 qualitas est, eò q̄ nihil
 ex presentib⁹ in eodem
 statu maneat. Oportet
 igitur te, potentissime
 Imperator, in hac rerū
 versatili mutatione, im-
 mutabilem habere pie-
 tatis cognitionem.

12. Adversare adula-
 torum pellaces sermo-
 nes, ut corvorum rap-
 pacas mores. Illi nam-
 que corporis effodiunt
 oculos, isti autem ani-
 mæ hebetant cogita-
 tus, quum non permit-
 tant perspicere rerum
 veritatem, vel enim
 com-

commēdāt nonnūq̄ q̄
reprehēſione digna sūt
vel rephēdūt pierunq;
q̄ oī laude sūt majora,
ut de duob. alterū ab i-
pſis cōmittatur, vel pra-
vorū la^o, vel cōtumelio-
sus bonorū cōtemptus.

13. Æqualem oportet
semp̄er esse Imperato-
ris animum: mutari em̄
pro rerum varietatibus
mentis instabilis argu-
mentū efficiē. Firmiter
autem bonis inhære-
re, quā firmitate piū ve-
strum corroboratum &
fixum est imperium, &
neq; usq; ad insolentiā
extolli, neq; usq; ad ani-
mi cōſternationē deſici
in tuta veluti basi stabi-
litorum est hominū in-

con-

ἰπανούσω ἰδ' ἵτι τὰ
ψίγῳ ἄξια, ἢ ψίγῳσι πολ-
λάσις τὰ ἰπανῶν ἰφεί-
τον, ἴνα ἁυτοῦ θάτθρον
αὐτοῖς ἀμειτάκτῃ, ἢ τὸ
ἰκανὸν ἰπανόμενον, ἢ
τὸ ἰκανὸν ἰφεί-
μενον.

Ἰσοῦ ἔχει χρὴ παύ-
τοσι τὸ βασιλεύς τὸ φρί-
νημα: τί γὰρ συμμίσθαι-
λῶσαι τὰς τῶν πραγ-
μάτων μεταβολαῖς, δια-
νοίας ἀβιθαῖς τιμύ-
ειν γίνεται. τὸ ἕ πα-
γίως ἐν τοῖς ἰαλίσι ἔφ-
ρεῖσθαι, ὡς τὸ οὐσίβρις ἢ
μῶν ἰσθίεσθαι ἰφείσθαι,
καὶ μῆτι πρὸς ἀλασ-
κείων ἰσθίεσθαι,
μῆτι πρὸς ἀδυναμίαν ἰα-
ταφίρεσθαι, βιβηκόντων
ἔσθαι ἀσφαλῆς, καὶ ἀ-
κατά-

κατά
ψίγῳ.
Εἰ
πρὸς
τὸ αὐ-
καὶ βί-
πρὸς
τι τῆ
μυρο-
καὶ τῆ
τὴ σα-
τινὰ
κατά
ἐν ἀ-
ψίγῳ.
Υπὲρ
οὐσίας
δουλοῦ
βασιλῆα
πύλῳ
ἢ ἀ-
κατά
κατά

κράδαστον ἐχόντων τῶν
ψυχῶν.

Εἰ τις λικαθαρσιμὸν
ἔχει τὸν λογισμὸν ἐν
τῆς ἀνθρωπίνης ἀπάτης,
ἡγεὶ βλέπει τὸ οὐπίδα-
νόν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως,
τό τε βραχὺ ἡγεὶ ἀνύ-
μοιρον τῆς ἐνταῦθα ζωῆς,
ἡγεὶ τὸν συνελθὺν τῶν
τῆ σαρκὶ ῥίπτον, εἰς τὸν
τῆς ἐσθρηφρασίας ἐκίμ-
πισαῖται κρημνὸν, ἡγεὶ
ἐν ἀξιώματι ὑπάρχει ὑ-
ψιλῶ.

Ἐπὶ πάντα τῆς βα-
σιλείας τὰ ἐνδοξα, τῆς
δυσειθείας τὸ σέμμα τὸν
βασιλεία ἡοσιμαί. ὁ γὰρ
πλῆθ^ς ἀπέρχεται, ἡγεὶ
ὁ δόξα μετέρχεται. τὸ
δὲ λῆθ^ς τῆς ἐνδοξίας πο-
λυθείας ἀθανάτοις αἰῶσι

concussamq; habenti-
um animam.

14. Si quis purum ha-
bet cogitatum humanæ
deceptionis, perspicitq;
suxæ naturæ utilitatem,
brevitatemq; veloci
fato obnoxia præsentis
vitæ, tùm carnî con-
junctas infitasq; sor-
des, ad superbîæ nun-
quàm illabetur præci-
pitiû, quamvis in ex-
celso dignitatis fastigio
consistat.

15. Super omnia præclara
q; regnū habēt, pietatis
cultusq; divini corona
regem exornat. Divitiæ
namq; evanescūt, vulgi
favor & aura trāsīt. So-
la vitę Deo placētis glo-
ria immortalib⁹ seculis

coëxtenditur, & trans oblivionis tenebras collocat possidentes.

16. Vehementer mihi videtur absurdissimum esse, quod divites & pauperes homines ex dissimilibus rebus detrimentum simile patiuntur. Illi namque à copia rerum per-rumpuntur, hi verò fame pereunt. Item, illi occupant ultimos mundi terminos, hi non habent ubi callosa pedum vestigia sistant. Vt igitur utraq; pars sanitatis fiat compotes, auferendo & diminuendo istos regere oportet, atque ad equalitatem inæqualitas transferenda est.

17. Nostris temporibus

συμπαρεπέσειν τῇ καὶ λή-
θους ἐπιπέματα τοῦ ἔχοντος
ἴσους.

Σφόδρα μοι δονεῖ
ἀτοπώτατον εἶναι, ὅτι
πλούσιοι καὶ πτωχοὶ
ἀνθρώποι, ἐξ ἀνομοίων
πραγμάτων βλάβην
πᾶσιν ὁμοίαν. οἱ μὲν
γὰρ ἐπὶ τῷ λόγῳ δια-
ρumpνύονται· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ
λίμῳ διαφθάνονται. καὶ
οἱ μὲν ἐκτείνονται τὴν ἐσ-
χυσίαν τὰ πέρατα, οἱ δὲ
οὐκ ἔχουσιν πῶς σῆσαι τὰ
πέδιλά. ἵνα τοίνυν
ἀμφὶ τὴν ὑγίαν τύχην,
ἀφαιρήσει καὶ προσθήσει
τὸν ἴσον ἰσοπέδον, καὶ
πρὸς ἰσότητά τινος ἀνι-
σότητα μετα-
στήσει.

Ἐφ' ἡμῶν ἀνιδείχθη
τῶν

τῆς ζωῆς ὁ χρόνος, ὃν
 προσέτι τις τῶν πα-
 λαίων ἰουδαίω, ἔταν ἢ
 φιλόσοφοι βασιλεύσωσι,
 ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι.
 ἡγεῖται γὰρ φιλοσοφούτων
 ἡγεμόνατι τῆς βασιλείας
 ἡγεῖται βασιλεύσαντων οὖν
 ἀπίστητε φιλοσοφίας. εἰ
 γὰρ τὸ φιλεῖν σοφίαν,
 ποῖα φιλοσοφίαν ἀρχὴ
 δὲ σοφίης, ὅ τῷ Θεῷ φό-
 βος, ὃν ἐν ταῖς σέρασις ὑ-
 μῶν διακλυτὸς ἔχετε
 ἀδελφοὶ ὡς ἀληθῆς τὸ
 παρ' ἡμῶν λεγόμενον.

Βασιλεῖα κατὰ ἀλή-
 θειαν ἡγεῖσθαι, ὡς βασι-
 λουαν ἡγεῖσθαι τῶν
 ἡδονῶν ἀκατάλληλον. ἡγεῖ-
 ται τὸν σέρανον τῆς σωφρο-
 συνης ἀκατάλληλον,

ostensū est, prosperē vitā
 tēpus, qđ p̄dixit quidā
 ex veterib⁹ futurū, cūm
 vel Philosophi regna-
 bunt, vel Reges philoso-
 phabūtur. nā tūm phi-
 losophādo digni habiti
 regno estis, tūm verò
 regnādo à Philosophia
 non descivistis. Si enim
 amare sapiētiam, efficit
 Philosophiā: principiū
 autē sapientiæ DE I est
 timor, quē in pectorib⁹
 vestris jugiter habetis:
 clarum quām verum sit
 quod à me dicitur.

18. Te reverā Impera-
 torem asserimus, quip-
 pē qui & imperare
 ac dominari voluptati-
 bus vales, & tūm coro-
 nā castitatis revinctus,

tum purpuram iustitiæ
indutus incedis. Aliis
namq; potestatib. mors
ipsa succedit. hujusce-
modi verò regnum im-
mortalem servat perpe-
tuitatem. Item aliæ hoc
in seculo solvuntur, hæc
autem à perpetuo sup-
plicio liberatur.

19. Si honore q ab o-
mnibus pficiscit, per-
frui vis, p̄ta te cōmunē
omniū benefactorem.
nihil em̄ adeo attrahit
ad benevolentiā ut be-
neficii gratia, quæ datur
indigētibus. qd̄ em̄ ob
metum præstatur obse-
quiū, fucata figurataq;
est adulatio, ficti hono-
ris titulo fallens eos qui
ip̄si animū advertunt.

Vc-

ἡγεὶ τὴν πορφύραν τ̄ δι-
ηγεισούνης ἀμφιστάμι-
νον. ἢ μὴ γὰρ ἀλλὰ ἐξ-
ουσία, τὸν θάνατον ἔχει
διαδοχίον ἢ δι τοιαύτη
βασιλεία, τὴν ἀθάνατον
σώζει διαμνύει. ἡγεὶ ἢ π̄
ἐν τῷ αἰῶνι τότῳ λύνει,
ἢ δι τῆς αἰωνίς κολάσεως
ἐνότης.

Ei t̄m̄ in p̄t̄m̄
βόλαι λαρπ̄σ̄σαι τιμὴν,
γίνε τὸς ἀπασιν ὀφει-
γέτης λεινός. οὐδὲν γὰρ
οὕτω πρὸς ὀφνοίαν ἐφέλ-
κεται ὡς ὀφποιίας χάρις
διδομένη τοῖς χρέεσσιν.
ἢ γὰρ διὰ φόβου γινόμενὴ
ὀφθαλμεία, κατὰ χημεία
μὲν ὅτι δωρεία, πε-
πλασμένης τιμῆς ἐνύματι
φινανίσουσα τοὺς αὐτῶν
προσώχοντας.

Si-

Συπῆ Δικαίως δεῖν
ἢ ὑμῶν βασιλεία, ὅτι τοῖς
πολεμίοις μὴ δεικνύει
πῶν ἕξοικον, τοῖς ἄκη-
κόοις ἢ ὑμεῖς φιλανθρω-
πίαν. καὶ νικῶσα ἐκείνος
τῆ δυνάμει τῶν ὀπλων,
τῆ ἀπληρᾷ ἀγάπῃ τῶν οἰ-
κείων ἠτῆται. ὅσον γὰρ
δυσίον καὶ περιόριον τὸ
μίσσον, τοσοῦτον ἀμ-
φοτέρων ἠγάται τὸ δια-
φορον.

Τῆ μὲν οὐσίας τῶ σώ-
ματι ①, ② παντὶ ἀν-
θρώπῳ ὁ βασιλεὺς, τῆ
δύναμις ἢ τῶ ἀξιόματι ③
ἡμοῖ ④ δεῖ τῶ ἐπὶ πρῶ-
των θεῶν οὐκ ἔχει γὰρ ἐπι-
γῆς τὸν αὐτοῦ ὑψιλότι-
σον. καὶ τὸν αὐτὸν καὶ
ὡς θεῶν μὴ ὀργίζεσθαι,
καὶ ὡς θνητῶν μὴ ἐπαύ-
ματι.

20. Venerandum jure
est vestrum imperium,
quia hostib⁹ quidē suæ
demonstrat potestatis
aculeos, subditis verò
exhibet humanitatem.
Et quum illos vincat a-
morum vi, inermi cha-
ritate vincitur à suis.
Quantum enim feræ &
ovis interstitiū est, tan-
tum esse inter eos dis-
crimen arbitratur.

21. Essentiâ corporis
æqualis est cuilibet ho-
mini Imperator, pote-
state aut dignitatis cun-
ctorum Præsidi D E O.
Non enim habet in ter-
ris se quenquam altio-
rem. Oportet igitur i-
psum, ut Deū, nō irasci,
ut mortalem, non ef-

ferri. Nam etſi effigie
divinâ honoratus eſt, at
pulvere tamen terreno
connexus eſt: quo edo-
cetur, ut ergâ omnes ſer-
vet æqualitatem.

22. Accepta eos qui
bonorum te confiliorū
admonitum volunt, nō
eos qui adulari ſepenu-
merò ſtudent. Illi enim
quod reverâ expedit,
perſpiciunt: Hi verò ad
ea quæ placent poten-
tibus, reſpiciunt, corpo-
rumq; umbras imitan-
tes, ſingulis eorū dictis
applaudunt.

23. Talem te p̄ſta tuos
ergâ famulos, qualem
optas ergâ te Dominū
eſſe. Proût enim audi-
mus, audiemur: & ut

ριθιαι. εἰ γὰρ ἡγεῖ εἰκόνη
θεῖνῃ τιτιμωθῆ, ἀλλὰ ἡγεῖ
εἰκόνη χροῖκῃ συμπεπλε-
νται, δι' ἧς ἡσυχία δέσσει-
ται τὸ πρὸς αὐτῶν ἰ-
σότητα.

Ἀποδέχεται τοὺς τὰ χροῖ-
κῃ συμβαλλόμενους ἰδου-
σας, ἀλλὰ μὴ τοὺς λιπα-
ροῦσιν ἐκαστῆσιν οὐδου-
σας. οἱ μὲν γὰρ τὸ συμ-
φέρον σιωποῦσιν ἐν ἡσυ-
χίᾳ· οἱ δὲ πρὸς τὰ δο-
κούμενα τοῖς ἰσχυροῦσιν ἀ-
φορῶσι, ἡγεῖ τὸ σωματικῶ-
ν τὰς οὐσίας μιμημένοι, τοῖς
παρ' αὐτῶν λεγομένοις
συναχθεῖσι.

Τοῦτο γίνεσθαι πρὸς
τοὺς σὸς οὐκείτας, οἷον δὲ-
χεῖσαι τοὺς ἀποστόλους γε-
νέσθαι. οἷς γὰρ ἀκούμεθα,
ἀκούσασθαι ἡμᾶς, ἡγεῖ οἷς
ἴ-

ἑρωμεν, ὁραδυσόμεθα ὑ-
πο τῷ θεῷ ἐν παντοφύρω
βλέμματι. προσενέ-
κωμεν οὖν τῷ ἱερῷ τῶν
ἑλεων, ἵνα τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁ-
μοίον ἀντιλάβωμεν.

Ὡς περὶ τὰ ἀκριβῆ τῶν
ἐκείνων τοιαύτας δει-
κνυσι τὰς τῶν προσώπων
ἐμφάσεις, οἳ περὶ τὰ
πραξιότυπα, φαιδρὰ μὲν τῆ
φαιδρωμένων, συνδρω-
πὰ δὲ τῆ συνδρωπαζούτων.
οὕτω καὶ ἡ δικαία τῆ θεῶ
λερίως τὰς ἡμετέρας πρά-
ξεις ὁμοιοῖται. οἳ περὶ
ἃ ἂν ἢ τὰ παρ' ἡμῶν εἰρ-
ρασμένα, τοιαῦτα ἡμῖν
ἐν τῷ ὁμοίῳ παρέχῃ.

Βολύς μὲν τὰ πρα-
κτικά βραδύως, ἐπιτελε-
θεῖ τὰ κριτικὰ σπυ-
δαίως. ἐπεὶ λίαν ὄχι

respicimus, respiciemur
à divino cunctaque ob-
tuente aspectu. Priores
igitur nos misericordiæ
misericordiâ cōferam⁹,
ut pari par recipiamus.

24. Sicūt exq̄sita spe-
cula tales mōstrant vul-
tuum apparentias, qua-
lia ipsa sunt archetypa,
nitidas videlicet niten-
tium, tristes aūt tristān-
tium. Eodem pacto ju-
stum Dei iudicium no-
stris actionib. assimilat⁹.
Qualia enim sunt quæ à
nobis præstantur, talia
ipse nobis par pari refe-
rens exhibet.

25. Consulta ἣ agenda
sunt cūctāter: exequere
aūt quæ decreveris ma-
turè. Quoniā pericul⁹

sum est admodum in-
cōsiderata in rebus te-
meritas. Si quis n, q̄ ex
inconsulta mente pro-
veniunt mala, concepit
animo, facile comperit
boni cōsillii cōmoda, ut
q̄ sanitatis dotē post æ-
grotatiōis experimētū
p̄sentificūt. Debes igitur
cordatissime rex, tū cō-
sillio prudētiorē, tū pre-
cib. ad Deū imp̄siorib.
exquirere diligenter, q̄
mūdo sunt expeditura.

26. Optimè reges e-
gregium tuū imperiū, si
oīa des operā p̄spicere,
nec negligere patiare
quicquā. neq; n. parvū
est in te quod parvū ef-
se apparet cōparatione
tuorū: quoniā vel exile

Im-

σφαλδρόν τὸ ἐν τοῖς
πραγμασίῳ ἀπ̄ρίσκη-
πῶν. εἰ γὰρ τὰ ἐξ ἀ-
βουλίας τῆς ἐννοήσεως λα-
κῶς, τότε γινώσκται λα-
κῶς τῆς ἀβουλίας τῆς
χρήσεως, ὡς καὶ τῆς ὑ-
γείας πλὴν χάρις, κατὰ
πλὴν πάραυτ τῆς νόσου. διὰ
τοίνυν, συφραγέσασθε βα-
σιλεῦ, καὶ βουλῆ σωτη-
νωτέρα, καὶ δύχῃ σωτη-
νοτέρα, ἐξέρεθυσθῶν ἀ-
καρδίας τὰ σωτισαῖα τῆ
λίσσω.

Αἰετὰ διοικήσεις πλὴν
ἀγαθῶν σου βασιλείας,
εἰ πάντα σπαράσσῃς ἑ-
φορῶν, καὶ μηδὲν ἀνέχῃ
παρορῶν. οὐ γὰρ μικρὸν
ἔστι σοί, ἢ πᾶρ μικρὸν
εἶναι δουεῖ ἐν συγκρίσει
τῶν σῶν. ἐπειδὴ καὶ ῥήμα
βα-

βασιλεῖ
λω ἔχε
ἰχμ.

Ἐπιτο
λακῶν τῶν
αὐτοῦ, καὶ
γὰρ τῆς δ
παλαιῶν
τῶν ἰσχυρ
εἰς, ἀπὸ τῆ
λαρ τῶν
καὶ τοῖς
εἰσατέ πε
ἀπὸ τῶν
λου τῶ
τὸ μὴ ἰσχυ
μικροῦ τῶ
γὰρ τῆς πε
ἰσχυρῶν,
βασιλευσ
ἔχῃ τῶν
Οὐκ ἔστι
ἀπὸ τῶν

βασιλέως ψὸν μεγά-
λω ἔχει παρὰ πᾶσι
ἰσχύ.

Σαυτῷ πέν τῶ φυ-
λάσειν τὸς νόμους ἐπί τῆς
ἀνάγκῃ, ὡς μὴ ἔχον ἑστῆ
γῆς τὸν ἀνώματον ἀ-
ναγκάσει. οὕτω γὰρ καὶ
τῶ νόμου ἐπίδειξας τὸ
σέβας, αὐτὸς πρὸ τῶν ἀν-
δρῶν τότε αἰδέμενος.
καὶ τοῖς ἰσχυροῖς φανέ-
σεται τὸ παρανομῆν οὐκ
ἀκίνδυνον.

Ἴσον τὸ πλεμμελῶν
τὸ μὴ λιπύνην τὸς πλημ-
μελοῦτάς λογίζε. ἰσὺν
γὰρ τις πολιτιστὴς μὲν
ἐν δέσμοις, ἀνέχεται ἢ τῶν
βιοῦτων ἀπέχουσι, σὺν
εργὸς τῶν λιπῶν παρὰ
Θεῷ ἰπρίνη. εἰ ἢ βέλτε
διτῶς ἀποδομῆν, καὶ

Imperatoris verbum &
minimū ingētem obti-
net apud omnes vim.

27. Tibi ipsi custodi-
endi leges impone ne-
cessitatem, cū nō ha-
beas in terris q̄ te possit
cogere. Sic em̄ tūm le-
gum prae te feres cultū
ipse, ante alios eas reve-
rendo : tūm subditis
constabit, legum prae-
varicationem periculi
non esse immunem.

28. Peccare, & nō co-
hibere peccantes, juxta
estima. Si quis n. in civi-
tate vitā quidē ipse tra-
ducat æquē, toleret aut̄
viventis iniquē, socius
malorum apud DEUM
judicatur. Quōd si velis
bifariam approbari, ut

Θεῶ, ὁ πῶν ἰσχύ αὐτοῖς
 δίδωκός. μετὰ πολλῆς
 οὐκ ἔπιτάσεως αἰ τῶν
 ἀρχόντων προβολαὶ γι-
 νησασαν.

Ἰσον νομίζω καινὴς καὶ
 τῶν ἰσχυρῶν θυμὸν αὐ-
 τοῖς καινουργίας, καὶ τῶν
 φίλων διελθῆναι τῆς
 λοιπῆς αἰτίας. Αἰ γὰρ πρὸς
 ἑκατέρωθεν γενναίως ἐπι-
 σταδαί, καὶ ἔπεισιν ὁ-
 ρμηδαιῶς ἀφίστασαι,
 μήτε πῶν ἀλόγιστον ἐ-
 κείνων δυσμελείαν ἀμυ-
 νήμενον, μήτε πῶν ἐπι-
 πλασιν τῶν δυνάμεων
 ἀμειβόμενον.

Ἡδὲ τῶν αὐτῶν εἶναι φί-
 λους ἀλλοθροῦτος, μήτε
 ἐπανουῶτας ἅπαντα τὰ
 παρὰ σὲ διγόμενά, ἀλ-
 λὰ τοῖς ἕρσει διηγεῖα
 πάν-

Deo, q. peccādi faculta-
 tem ipsis indulserit. Ma-
 gnā igit̄ & diligētī cū p-
 scrutatiōe Magistratūū
 p̄motiōes fiāt oportet.

31. Æquale reor esse
 malum, & inimicorum
 excandescere flagitiis,
 & amicorum p̄mul-
 ceteri blanditiis. Opor-
 tet enim utrisq; fortiter
 resistere, nec usquam à
 decoro discedere, neq;
 irrationabilem eorum
 malevolētiā ulciscen-
 do, neque fictitiā ho-
 rum benevolentiam re-
 munerando.

32. Existima verissi-
 mos amicos, non qui
 laudent omnia quæ di-
 cantur abs te, sed qui
 nihil non integro ju-
 di-

dicio facere cōtendunt.
Sic ut gratulentur tibi, si
benè; tristentur cōtrà, si
perperam dixeris fecerisve. Hi enim reverà ab
omni fraude abhorrētis
amicitiæ præ se ferunt
insignia.

33. Ne mutet tibi ma-
gnanimam mentem ter-
renæ hujus potestatis
moles: sed ut fragilem
fatoq; obnoxium regēs
principatum, immuta-
bilem habeto intellectu
in rebus mutabilibus,
nimiã neq; letitiã subli-
mem te extollens, neq;
mœstitiã vilescens.

34. Sicuti aurū quãvis
modò sic, modò aliter
ab arte trãsfiguret, atq;
ad varias ornamentorū
spe-

πρότα πρώτην σπου-
δαίοντας. καὶ σωθε-
μέλλος μὴν ἰδί τοῖς χρι-
στοτέροις, ἐπισυναίον-
τας ἢ ἰδί τοῖς ἰκανοῖς.
οὗτοι γὰρ ὄντως ἀψυδι-
στῆτος φιλίας δεινύουσι
τιμωρίων.

Μὴ μεταβαλίτω σοὶ
πῶς μεγαλόφρονα γνώ-
μην τῆς ἰδιότητος ταύτης
διωσσίας, ὁ ὄντι ἀλ-
λὰ ὡς ἐπίτηρον δίκην
ἀρχῆν, ἀπειρήσῃ τὴν
νοῦν ἐν πράγμασι τρι-
πῆσι, μὴτι ἐν ταῖς ἀδυ-
μείαις ἐξυψώμεθ, μὴτι
ἐν ταῖς ἀδυμείαις ταπει-
νώμεθ.

Ὡς πρὸς χρυσοῦς ἴδεται
ἄλλοις ὑπὸ τῆς τέχνης
μετατυποῦμεθ, καὶ
πρὸς διαφόρα ἰσομει-
οῦ-

ἀλλ' ἰδεται
πρὸς ἄλλοις
μετατυποῦ-
μεθ καὶ πρὸς
ἄλλοις ἀδυ-
μείαις, καὶ
πρὸς ἄλλοις
ἰσομειοῦ-
μεθ.

ἂδὲ μεταποιήσῃ, ὁ-
πὸρ ὄστ' διαμενεῖ, καὶ
τροπὴν ἀχ' ὑπεμενέ. οὐ-
τω καὶ αὐτὸς ἀντικείμενος
βασιλεῦ, ἀλλ' ὡς ἄλ-
λης ἀμείβου ἀρχέυ, φθά-
σας ἢ καὶ αὐτίκ' πλὴν ἀ-
νωτάτω τιμῶ, ὁ αὐτὸς
διαμενεῖς ἐν ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς προγεμασιν, αὐτὰλ-
λοῖωσεν ἕχου ἐν τῷ καλῷ
τὸ φρόνημα.

Νόμισε τότε βασι-
λίδεω ἀσφαλῶς, ὅταν ἐς
κίντων ἀνάσῃς τῶν αὐ-
θρόων. τὸ γὰρ ἀκροῖος
ὑποταγίμων, τασιά-
ζεω λαοῦ λαβόμενον. τὸ
δὲ τοῖς θεοῖς ἴσους ἔ-
κρατοῦμενον, βιβαίαν ἔ-
χει πρὸς τὸ κρατοῦν πλὴν
ἀντιθέου.

Ἰνα τὸ ἐξέσῃ ἢ βα-
σι-

species transformetur,
permanet tñ id qd' est,
nec mutationē patitur:
Sic ipse quoq;, inclitifi-
sime Imperator, licet a-
liud ex alio per gradus
obtinueris regimē, per-
venerisq; ad ipsū supre-
mum honorē, idem tñ
permanes nō in eisdem
rebus, inalterabilē con-
tinēs in officio animū.

35. Existima tūc demū
te tutō regnare, cū vo-
lentibus imperas homi-
nibus. Quod n. invito a-
nimo subjicit, seditio-
nibus fluctuat captā oc-
casionē: quod v. vincu-
lis benevolētiæ regitur,
stabilem servat ergā re-
ctorem obedientiam.

36. Vt dominium im-
pe-

perii tui facias decantabile, quantam habes aduersus subditos peccantes iram, tantam habendam esse tibi aduersus teipsum peccantem cęseto. Nemo enim valet tantā pollentem potestate corrigere, nisi ratio propria, quę ex ipso peccante moveatur.

37. Magnam qui potestatem adeptus est, largitorem potestatis imitetur pro viribus. Si enim imaginē gestat rerum preſidis DEL, atq; per ipsum continet rerum principatum, in eo maximē imitabitur Deum, ut non existimet quicquam misericordiā preciosius.

οικείας ποίησης ἀειδόμεν, ὅσω ἔχεις ἰσχὺ τῶν ὑποκείμεν ἁμαρτανούτων ἔργων, τοσούτω ἔχεις καὶ κατὰ πάντα πλημμελῶντι. ἄξις οὐδέ τις γὰρ ἔχει τὸν ἐν θεοῖσι τιμησαύτην καιροῦ, εἰ μὴ λογισμὸς οἰκῶ. ἢ αὐτὸ ἔστι πλημμελῶντι. ἢ ἰνὸν.

Ὁ μεγάλως θεουοικὸς ἐπιλαβόμενος, τὴν διοτιῆρα τῆς θεοῖας μιμεῖσθαι κατὰ δύναμιν. εἰ γὰρ ποῖος τίς ἐστὶν ἀνά φησιν ἔστι παύτων θεῶ, καὶ δι' αὐτοῦ κατεχεῖται πῶς ἰδὲ πᾶντων ἔργων, ἐν τότε δὲ μάστιγα τὸν θεὸν μιμῶσται, ἐν μὲν δὲ ἢ γὰρ αὐτὸ ἔστι ἰλιγῶν προτιμῶν.

Su-

Υπὲρ

Υπὲρ χρυσοῦ καὶ λί-
θου τίμιου τῆς ἀπορίας
τῶν πλεόντων ἡμῶν ἐπι-
σορεύσασθαι. τὴν γὰρ ὡ-
δὴ καὶ συγγράμματα τῆ ἐλ-
πίδι ἃ μὲν ἔδωκεν ἀπο-
λαύσεως, καὶ καὶ κατὰ γιν-
ναίνοντα τῆ πῶρα ἃ ἐλ-
πίδι ἔδωκεν μακαρίτητος.
τὸ δὲ νῦν ὁρίημάς, ὡς
ἔδωκεν πρὸς ἡμᾶς, μὴ τερ-
πέτω ἡμᾶς.

Ἐπέδραξε λαμπροτί-
της ἀμειβῆσαι δωρεῶν
τὸς μετ' ἀπορίας ποιοῦ-
τας τὰ παραδεδωκέναι
τέμνα. τὸ γὰρ τῆ τρέ-
πω, καὶ τ' ἀγαθῶν ἐπι-
ξήσεις πλὴν προθυμίας, καὶ
τοῦ πονηροῦ διδασκᾶν
μὴ ματαδῆν πλὴν ἡλικίας.
τὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ἀξιο-
δῶν τοῖς μὴ τὰ αὐτὰ
ποι-

38. Sup aurū & lapidē
pretiosū beneficētię di-
vitiis nobis ut thesaurū
recōdamus. Ille nāq; tū
in presenti vita oblectāt
spe futurę fruitionis, tū
in futura dulcedinē af-
ferūt, expimēto gustuq;
speratę beatitudinis: q̄
v. nūc circa nos apparēt
tāq̄ nil ad nos pertinētia,
nē nos nimiū allectent.

39. Da operam ut eos
splendidioribus deme-
rearis remunerationib.,
qui cū benevolentia ca-
pessunt quę mandātur
abs te. Hoc enim pacto
& bonorū augebis ala-
critatē, & malos docē-
bis, ut dediscant mali-
tiam. Eisdem em̄ cēseri
dignos, qui non eadem fa-

faciunt, nimis nefarium est.

40. Preciosissimum omnium est Imperium. Tunc verò vel maximè hujuscemodi est, cum hæc q̄ circūdat⁹ est potestate, non ad pertinacē & temerariā savitiā pp̄sus sit, sed ad equitatem respiciat, inclemētiam ut ferinam averfando, humanitatem ut DEO similem præ se ferendo.

41. Equâ lâce tam ad amicos q̄ inimicos verges judicādi mun⁹ obito, neq; benè sētietib. de te gratificās ob bñvolentiā, neq; malevolis resistens p̄pter inimicitias: qm̄ ejusdē est absurditas, & secūdū iniq̄ petētē da-

ποιούστας, ἀγῶν ὄσιν ἀ-
διμίστον.

Τιμωτάτην πάντων ὄσιν ἡ βασιλεία. τότε δὲ μάλιστα τοιοῦτον ὄσιν, ὅταν ὁ τοῦτο περιμέλῃ. τὸ ἐλάτῃ, μὴ πρὸς αὐθιγαίων ῥήσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀδίκειαν βλέπει, τὸ μὴ ἀκαύθροπον, ὡς θυριῶδες, ἀποσφραγισμένῃ. τὸ ἡ φιλοθροπον ὡς διοικητορ, ἐν δεινύμῃ.

Ισως πρὸς τι φίλος ἐχθρὸς τοῖς ἐρίσσι, μῦτε τοῖς δυνόσι χαρίζεμεν. διὰ τίς δύνοισιν, μῦτε τοῖς δυσμενέσι ἀνδισόμεν. διὰ ἀπίχθειαν. ἰσαδὴ τῆς αὐτῆς ὄσιν ἀτοπίας, καὶ διηγεῖται τῆν ἄδικον, αἰ
ηγε

καὶ φίλος
ἀδικῶν ἢ
ἐχθρὸς τοῖς
ἐρίσιν ἢ
καὶ πρὸς
μῦτε, καὶ
τοῖς δύνοσι
Νεωτεροῦ
διὰ τοῦτο
ἐρίσσι, ἀδ-
ἴκῃ ὁ τοῦ
ῥήσι, φαίλο-
τοι μὴ λά-
ται. αὐτὸ δὲ
ἐχθρῶν αἰ-
νότης, καὶ
μῦτε πρὸς
ἐπίσιν, καὶ τ
νημέτων ἢ
λαση, ἐπί-
ται τὸ πρὸς
μῦτε, καὶ ἀ-
ντων ἐκφ-δ
καὶ τὸ ἐ
ηγε

καὶ φίλος ὑπάρχει, καὶ
ἀδελφὸν ἢ ἀδελφίον, εἰ καὶ
ἐχθρὸς τυγχάνει. τὸ γὰρ
λεπτόν ἐν ἀμφοτέροις ὁ-
μοίον, ἵνα ἐν τοῖς ἐναν-
τιοῖς ὁμοιωθῆ.

Νουσιχεὸς ἀπορᾶσαι
θεῖ τὸς τῶν πραγμάτων
ἑριτίας. ἀναδύσῃ γὰρ
ἔστιν ἡ τοῦ δικαίου ὁ-
μοίως, ῥαδίως ἐκφύσσεται
τοὺς μὲν λίαν προσέχον-
τας. ἀν δὲ καὶ τῶν σῶν
λεγόντων ἀφέντος δε-
νότητα, καὶ τῶν ἡλιγο-
μελῶν παρέντος πιδαι-
νότητα, εἰς τὸ βάδῃ τῶν
νοημάτων ἑαυτὸς ἐμβάλ-
λωσιν, οὕτως ἀνιήσονται
τὸ παρ' αὐτῶν βυτί-
μενον, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρ-
τιῶν ἐκφύσσονται, καὶ τε
αὐτοὶ τὸ καλὸν προσέ-

dare litē, et si sit amicus,
& injuriam justo infer-
re, et si sit inimicus. ma-
lum enim utrobique si-
mile est, tametsi in con-
trariis inveniatur.

42. Intentā mente au-
scultare debent rerum
judices. Difficilis nanq;
captu est justī inventio,
facileque effugere solet
non admodū attenden-
tes. quōd si pretermis-
dicentium eloquentiā,
dictorumque neglectā
verisimilitudine ad pe-
nitissimam intētionum
profunditatē penetra-
verint, sic demūm hau-
rient quod ab ipsis que-
ritur, geminiq; inson-
tes erunt delicti, neque
ipsi honestum prodēn-

do, neq; aliis id ut committant concedendo.

43. Equalia numero sideribus etsi edideris bona opera, non tamen ob id superabis Dei bonitatem. Quæcunq; enim quispiam obtulerit Deo sua, ipsi offeret ex suis. Et sicuti transilire vel anteire nulli dat suâ in Sole umbrâ præuenientem semper, vel nimis properantē: ita insuperabilem Dei bonitatem nulli bonis operib⁹ homines excedent.

44. Inexhaustæ sunt beneficentiæ opes. Nam largiendo acquiruntur, & dissipando colliguntur. Has tuo infitas animo habens, munificen-

δόντος, μήτι ἀλλοις τὸ το
δρῶν συγχαρωαῖός το.

Ἰσοβουλία τοῖς ἄστροις
ἢ κήρη τὰ λαοφάρμα-
κα, δόλοσι νικῶσαι τῶν
τῶ Θεῷ ἀγαθότητα. ἔσα
γὰρ ἢν τις προσέχη
Θεῷ ἐν τῷ αὐτῷ, τὰ αὐτῷ
προσφέρει αὐτῷ. ἡγίως
οὐκ ἔστιν ἐπὶ ὀφθαλμοῦ τῶν
ιδίαν ἐν τῷ ἡλίῳ σκιαῶν,
προλαβόντων αὐτῷ ἡγίως
ἢ ἡλιαν ἐπεξηλώσαν ὑ-
πὸ τῶν αὐτῶν ἀντιπ-
βλήτων τῷ Θεῷ χριστίται
ταῖς ὑποτακταῖς ἐπὶ ἑσ-
ταῖς ἀνδρῶν.

Ἄδπαντες ἐστὶ τῆς
ὀνείας ὁ πλοῦτος. ἐν
τῷ δίδου γὰρ λαμβ-
νεις, καὶ ἐν τῷ σκοπιζέω
συνάγεις. τὸτον ἔχω
ἐν τῇ ψυχῇ σου, πλοῦτος
δω-

ἀπὸ θεοῦ
οἱ δαψί-
παρα τῶ
σας γὰρ
τῶν ἀντι-
ἐκαστοῦ
δίδου.

Νόμος
συνέει-
κόντιν
δὲν. ἡ
δυναμὴ
ἐν τῶν
μέτρων
τῶν ἡγίως
ἀσφαλ-
τῆς τῶν
ἡλίου.

Ἄστρο
ἡγίως
ἐκαστοῦ
ταῖς
ἡγίως

Ἰωρε βασιλεῦ, διδὸς πᾶσι
 λαφιλῶς τοῖς αἰτῶσι
 παρὰ σὲ . ἀπεροπλα-
 σίας γὰρ ἔχεις κἄν τῶ-
 τον ἀμοιβᾶς, ὅταν ἐλθῇ
 ὁ κερὸς τῶν ἔργων αὐτι-
 δόσεως.

Νῦν μάτην οὐδὲ τίς βα-
 σιλείαν λαβὼν, μιμησά-
 κῶτον δι' ἔργων ἀγα-
 θῶν . ὅτι τῶν οὐποιῶν
 δυναμένων ἔχων, ἀλλ'
 οὐ τῶν οὐ παθῶν δι-
 μέλων . τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔ-
 ἔχρημάτων λαφιλείας
 ἀνυπόδητον ἔχει πρὸς
 τὰς τῶν πονητῶν οὐ-
 ποιίας.

Ὡσπερ ὀφθαλμὸς ἐμ-
 πύφκει σώματι, ἔτω βα-
 σιλεὺς τῶν λόγων ἐνίστα-
 σται, καὶ ὡς οὐδὲ διδ-
 μένῳ εἰς σωτηρίαν τῶν

tissime Imperator, lar-
 gire omnib⁹ affatim pe-
 tentibus abs te. Infiniti
 culpas enim p̄ suis ha-
 bebis remunerationes,
 cūm tempus reddendi
 vicem venerit.

45. Nutu Dei regnum
 adeptus, imitare eū bo-
 nis operibus. quia inter
 eorū numerū natus es,
 beneficio q̄ afficerē pos-
 sunt, non qui affici po-
 stulant. paratæ em̄ rerū
 copiae nullum impedi-
 mentū esse potest, quò
 minùs conferantur in
 pauperes beneficia.

46. Sicut oculus inna-
 tus est corpori, ita Impe-
 rator mūdo adaptatus
 est, à Deo datus pro
 administratione eorum

que usui sūt. Oportet igitur eum omnib. hominib⁹ quasi propriis mēbris p̄spicere, ut p̄ficiant in bonis, ne malorum of-
fensaculo illidantur.

47. Tutissimā arbitrare salutis tuę custodiā, nullā quenq̄ ex subditis afficere injuriā: q̄ n. offendit neminē, suspiciōi habet neminem: q̄ si nullā quēq̄ afficere injuriā tu telā cōciliat, lōgē bñfici is collatis magis id p̄stabit. nā ut tutelā exhibet, ita charitatē non p̄dit.

48. Esto subditis, piē-
tissime Impator, & formidabilis, ob excellentiam potestatis; & amabilis, ob largitionē beneficentię. Neq; formi-
di-

συμφρόντων. χρεὶ οὐδ' αὐτῶν, ὡς εἰκόων μελῶν οὐτω πούτων αὐθρώπων προνοῶν, ἵνα προνοήσωσιν ἐν ἰαχάσι, καὶ μὴ προσκόπῃσιν ἐν ἰαχάσι.

Ἀσφαλιστῶν ἢ γὰρ τῆ σωτηρίας σε φυλακῶν, τὸ μὴ εἶ ποτε τινα τῶν ὑπὸ κούρου ἀδικῶν, ὃ γὰρ τινα μὴ ἀδικῶν, ὃχ' ὑφεσάται τινα εἰ δε τὸ μὴ ἀδικῶν ἀσφάσειον προσενεῖ, τὸ διδραχμῶν ποσῶ πλείον. τὸ ἀσφαλις γὰρ διδωσι, καὶ τὸ προσφιλῆς δ' προσδιδωσι.

Πῶς τοῖς ὑποκίτοις, δὲσι βεσῆτε βασιλ. δ. καὶ φοβῶς, διὰ τί τιν' ὑπὸ χεῖρ τῆς βουσίας καὶ ποθενδὸς, διὰ τί τὸ παραχρῆν τ' ἀποιίας. μὴτε τῶ φέ-
βς

βα λυτα
τιμ πλῆ
πῶν π
τιμ φ
ἡφῆμ
φρῆσι
κατα
χ

A τ
μῶν τῶν
ταῦτα π
δῆσαι δ
πα τῶν
δαι, κα
γῆν τῶν
διδραμ
τι ἰσάτ
πρακτικ
λογῶν.
πῶν
γαλῶν
ἰσῶν π

βε καταφρονῶν, διὰ
τὸν φόβον· μήτε τοῦ
φόβου περιμελιῶν, διὰ
τὸν φόβον· ἀλλὰ τὸ
ἡμῶν ἔχων ἀνατα-
φρένντορ, ἡεὶ τὸ δύ-
καταφρονῶν ἔ-
χωρ αὐτίμη-
ρον.

Α τοῖς ὑπὸ νόμοις νο-
μοθεταῖς διὰ τῶν λόγων,
ταῦτα προλαβὼν ὑπέ-
δειξας διὰ τῶν ἔργων,
ἵνα τοῖς λόγοις, οἷς πεί-
θεισ, ἡεὶ χριστὸς συνα-
γωνίστηται βίβλ. οὕτω γὰρ
δύσλοκμον ἀποφανῆ σὲ
τὸ ἡράτ, ἡεὶ λέγων
πραϊτικῶς, ἡεὶ πρῶτῳ
λογικῶς.

Πλείον ἀγάπα, βασιλοῦ
χαλιωτάτι, τοὺς λαμ-
βαίνειν παρὰ σὲ χάριτας

dinē contemnēs, p̄p̄te
amorē: nec itē amorem
negligēs, ob formidinē.
Sed tam mansuetudinē
p̄re te ferēs haud asper-
nabilem, quān nimiam
& aspernabilem fami-
liaritatē immiti seve-
ritate castigans.

49. Quæ subditis ver-
bo, quasi lege, p̄scribis,
hæc tu p̄ueniens re ipsâ
p̄stitisti, ut verbis, quib.
p̄svades, integra quoq;
vita adstipuletur. Sic n.
commēdabile tuum as-
severabis imperium, si
& ratiocineris non sine
opere, & opereris non
sine ratione.

50. Eos plus ama, se-
renissime Imperator, acci-
pere abs te beneficia q̄

supplicant, q̄ tibi q̄ con-
tendūt offerre munera.
His em̄ debitor referēdi
gratiā efficiēris; illi verō
Deum dant tibi vadem,
vendicantem sibi perti-
nereq; ad se putantem,
quæcūq; ergā supplices
contuleris, & remune-
rantem bonis retributi-
onibus tuam tam piām
quām perhumanam in-
tentionem.

σι. Solis profectō par-
tes sunt, illustrare radiis
orbem: Principis verō
virtus est, egenorum mi-
fereri. Porro iis clarior
est Imperator, qui pius
est. Ille namq; cedit suc-
cedenti noētī, hic au-
tem rapacitati pravorū
non cōcedit indulgēte
quic-

ιμιτῶντας, ὑπὸ τῶς
σπερδόντας δωρεῖς σοι
προσφέρου. τοῖς μὲν γὰρ
ἀπεικῆτος ἀμαθῆς λαθί-
ψωσοι· οἱ δὲ σοι τὸν θεὸν
ὀφειλέτω ποιῶσι τὸν τι-
καίμηνον, τὰ εἰς αὐ-
τῶς γινόμενα, καὶ ἀμα-
θῆμενον ἀγαθῶς ἀντι-
δέσσοι τὸν φιλέδιον,
καὶ φιλαῦδρονίῳ
σα σπο-
πῶν.

ἡλῖς μὲν ἔργον ἔσσι
τὸ καταλαμπεῖν τοῖς
αὐτίσι πῶ πτίσι· ἀνα-
κί· Δι ἀρετῆς, τὸ ἐλεῖν
τοῖς δωρεῖσι. ἡσπείνα
Δι φωνῶντῶ· ὁ δὲ συ-
βῶς βασιλεύς. ὁ μὲν γὰρ
ὑποχωρεῖ τῇ διαδοχῇ· ἡ
συνκτός· ὁ δὲ ὁ παραχω-
ρεῖ τῇ σωμαραγῇ τῶν
λα-

λατῶν, ἐκ
ἀδελφῶν δ
λατῶν δ
Τοῖς μὲν
καὶ ἡ
ματι, σ
ἡρῆσι, φ
πῶσι ἡ
τῶν τῶ
μα, καὶ
καὶ τῶν
τιν φῶν.
μῆι τῶ
τιτ· π
σπῶσι
μῆν, κα
τῶν τῶ
λατῶν
μι ὑμῶ
ποιῶν.
Οσαυτῶ
τῶν τῶ
τιν καὶ τῶ

λαμπρῶν, ἀλλὰ τῷ φωτὶ δι
ἀληθείας βεβλήχει τὰ
κεντήρα τ' ἀδικίας.

Τὸς μὲν πρὸ σὲ βα-
σιλεῖς ἢ ἀρχὴ λατινῶ-
σμοσι, σὺ δὲ ταύτην
ἡγάτης, φαιδρότερον ἐ-
ποίησας ἡμῶν τῆς λιγ-
νῶν τῆς ἰθυσίας τὸν ὄγ-
κον, καὶ χρηστότητι νι-
κῶν τῶν προσόντων σοὶ
τὸν φόβον. Ἐξέμ τῷ λι-
μῆτι τῆς σῆς γαλῶν-
τητ' πάντων προ-
σομῶσιν οἱ ἑλεος διό-
μνοι, καὶ τῶν λιμῆ-
των τῆς πονίας ἀπαλ-
λατῆ μῆνοι, δύχασιπ-
γίς ἡμενος σοι ἀναπέμ-
ποσιν.

Ὅσον τῷ δυναστίᾳ παύ-
των ὑπὸ κράνεις, ποσ-
τιμ καὶ τοῖς ἔργοις ὑπὸ

quicquam, sed lumine
veritatis iniquitatis oc-
cultata coarguit.

52. Priores quidem te
Imperatores principat⁹
adornavit, tu verò eum
præstantissime, illustrio-
rem reddidisti, mansue-
tudine temperans di-
luensq; austeram pote-
statis molē, bonitateq;
vincens adeuntium te
formidinem. Quapro-
pter tuę serenitatis por-
tum subeunt omnes qui
misericordiã indigent
fluctibusque pauper-
tatis liberati gratiarum
actores hymnos ad te
militant.

53. Quatum potestate
ceteris antecellis, tantum
factis etiã emicare ante

alios enitere. Persuasif-
 simum enim habe, cam
 abs te postulari hone-
 storum operationē, quę
 magnitudini viriū pro-
 portione respōdeat. Ut
 igitur à DEO quasi per
 præconem victor de-
 clareris, coronâ invicti
 imperiū tuo capiti im-
 positâ, coronam etiam
 ex præmerendis pauperi-
 bus acquirito.

54. Contemplator be-
 nē, priusquam mandes
 quę fieri velis. Sic fiet, ut
 sēper prudenter jubeas
 quę fas est. Lubricū em̄
 est instrumentū lingue;
 maximumq; affert ne-
 gligentibus periculum:
 quod si pium intellectu
 veluti musicum illi præ-
 fe-

λάμπειν ἀγωνίῃ· σὺ α-
 λογῶσαι γὰρ τῷ με-
 γάλῃ τῆς δυνάμεως τῆς
 ἑργασίας τῶν ἁγίων
 ἀπατῆσαι προσέ-
 κησον. ἵνα τόνου πα-
 ρὰ Θεοῦ ἀνακηρυχθῆς,
 κατὰ τοῦ σφραγίστου τῆς
 ἀληθείας βασιλείας, κτῆ-
 σαι καὶ τὸ στέμμα
 τῆς τῶν πονη-
 τῶν ἀποτί-
 ας.

Σκέψῃς πρὶν ἐπι-
 τάττειν ἢ θελεῖς, ἵ-
 να προσάτῃς σὺ φρέ-
 νως ἢ θεῖως. δόξα δὲ
 γὰρ τὸ τῆς γλώττης
 ἔργον, καὶ μέγιστον
 παρέχει τοῖς ἀμει-
 λοῦσι κίνδυνον. ἐν
 δὲ τῶν ἀσεβῶν λογισμῶν
 ὡς μουσικῶν ἰδιότητες
 αἰ-

αὐτῶν τῶν
 τῶν ἀσεβῶν
 μὴ ὁ
 ὁ
 πρὶν τὸ
 καὶ μέγιστον
 ἡμῶν τῶν
 πρὸς τὸ
 ἵνα ἐπι-
 τὰ ἀπὸ
 τῶν καὶ
 τῶν καὶ
 μὴ, πᾶσι
 ἡμῶν τῶν
 τῶν ἀσεβῶν
 ἐν τῶν
 ἡμῶν τῶν
 καὶ τῶν
 καὶ τῶν
 καὶ τῶν
 καὶ τῶν
 καὶ τῶν

αὐτῷ, τὸ παναριόνιον
τῆς ἀρετῆς ἀναρῶσιναι
μέλω.

Ὁξυὸν μὲν εἶναι χρὴ
πρὸς πάντα τὸν ἀναίμα,
ἡγεῖ μάλιστα πρὸς τὰς
λίσεις τῶν δυσχερῶν
πραγμάτων, βραδύον δὲ
λίαν εἰς ἄργον ἐπιθέου-
σθαι. ἐπειδὴ γὰρ τὸ πᾶν-
τον ἀργήσῃ σὺν ἀναρῶ-
σιναι, ἡγεῖ θυμῶσιναι με-
τρίως, καὶ μὴ θυμῶσιναι τὸ
μὲν, ἵνα τῷ φάλλων τὰς
ἑρμᾶς ἀναρῶσιναι τὸ ἦ, ἵνα
τὰς ἀφορμὰς τῶν χρηστῶν
ἀνιχνύσῃ.

Ἐν τῷ ἀκριβῶσιναι ἡαρ-
σῆας σὺν βραδύτητι, ἐπι-
μολῶσιναι κατανθεῖ τῷ σωθῶ-
των σοὶ τὸς τρόπος, ἵνα
γνωσῆσιναι ἀκριβῶσιναι ἡγεῖ τὸς
ἐν ἀγάπῃ ὁδραπῶσιναι,

feceris, omnib⁹ harmo-
niæ numeris cōcinnatū
modulabitur melos.

55. Acutū quidē esse o-
portet Principē, cum in
aliis, tūm vel maximē in
afferēdo de rebus diffi-
cillimis iudicio; lentum
autē ad irascendum. Et
quoniā omnimoda iræ
absētia aspernabilis est,
& irascat mediocriter,
& non irascatur, oportet:
Illud, ut pravōrum im-
petum comprimat; hoc
ut propēsiones bonorū
pervelliget.

56. In exquisita tui cor-
dis curia diligenter per-
spicito cōversantiū tecū
mores, ut pernoscas ex
amussim, & quos cha-
ritas te colere cōpellit,

λέα ὑπὸν ἐλεημοσύνης
 τῆς χειρὸς ἐκείνης, καὶ προσδο-
 χῆς περιεπιγυμνῆς, ἀ-
 ἠύτη. Ἐπιγινώσκου τοὺς πό-
 ῦς ἡρώων βέλους, ἀδιδρα-
 καῖα ἀὐτῶν ἐγγύθια τρέ-
 ποια.

Χρῆσαι δέοντος τῆ
 ἰσχύος βασιλεία, ἵνα λιπέ-
 μαξ σοὶ γίνωται ἡ ἀνω
 οὐδ' οὐσίας. εἰ γὰρ ταύτω
 λαλοῦς διανοοῦντο, μετὰ
 ταύτης ὑπεκείνης ἀξιού-
 νται ταύτω διανοοῦσι
 λαλοῦς, εἰ παρ' ἐνὶ τοῖς
 ἀρχιερεῦσι ἐπιδ' ἀνυού-
 ντο πόθεν, καὶ ἀρχιερεῖ
 παρ' αὐτῶν ἀντιλα-
 βάνοντο φόβου. ἀπει-
 λαῖς μὲν τὰ πάλαι ποτε
 προσαναστέλλοντο, τιμω-
 ρεῖς ἢ πᾶσαν αὐτοῖς οὐ
 προσάγοιτο.

Ἰερά

cum & liberalitate erga
 miseros veluti muro cin-
 ctū, & precū turtib. cor-
 roboratū sit, invictū mul-
 lisq; hostiū telis perviū
 fit, p̄clara & celebria cō-
 tra eos eiigēs trophaea.

59. Utere, ut oportet,
 regno hoc inferiore, ut
 scala tibi fiat superioris
 claritatis. Qui enī hanc
 recte gubernāt, illā quo-
 que postmodū digni
 censentur: hanc autem
 recte gubernāt, qui pa-
 ternam subditis osten-
 dunt charitatē, & Prin-
 cipi debitū ab ipsis re-
 cipiunt timorem. Itaq;
 minis quidē vitia com-
 pescent, supplicii autem
 sensum ipsi ne utiquā
 infligent.

Ve-

αὐτὸν τὸς ἰσὺς αὐτῶ δια-
πλαθέντας ὄρας, καὶ ὡς
χρεῶν καταβολὴν τὰς ὑ-
πομίνας πληροῖς.

Τρίχην μὲν εἰς τὴν
ἀνω βοήθειαν πᾶς ἀν-
θρωπῶς ὀφείλει, ὁ σωτη-
ρίας γλιχόμενος ὁ βασι-
λεὺς δὲ πρὸ πάντων, ὡς
μνημονῶν ὑπὲρ πάντων.
Ὅτι τὸ θεὸς γὰρ φυλατ-
τόμενος, καὶ τὸς πο-
λεμίοις καταγωνίζεται
γενναίως, καὶ τοὺς οἰ-
κέτους κατασφαλίζεται
σπουδαίως.

Ὁ μὲν θεὸς οὐδέ-
νως δέσται, ὁ βασιλεὺς
δὲ μόνος θεὸς. μεμῶ τοί-
νω τὸν οὐδένως διέ-
μενον, καὶ διαψεύσει
τοὺς αὐτοῦσι τὸν ἔλεον,
μὲν ἀκριβολογούμενος

πρὸς

ipsum, factos à se tuca-
ris: atque ut debiti exo-
lutionem, benefaciendi
munus adimpleas.

62. Recurrere ad su-
pernum auxilium cum
homo quivis debet, sa-
lutem qui expetat: tum
ante omnes Imperator,
utpotè qui pro omni-
bus sollicitus est. Quum
enim à DEO custo-
diatur, tam hostes ge-
nerosâ manu debellat,
quàm suos sedulo com-
munit.

63. Deus nullâ re eget,
Impator solo Deo. Imit-
tare igit' nullius indigū,
petētib. q; fac uberē mi-
sericordiæ copiā, nō ex-
actâ & ad vivū refecâte
ratione impēsarū tuum

er-

ἀμαρτάνων δι' ἐκένους
ἀπέχουσα, καὶ τὸ κατ' ἐ-
πίου τὸν κινεῖται ὑφ' ἐ-
αυτῆς καὶ οὐκ ἔστι. εἰ γὰρ οἱ
ἐπίου αἰδέσθαι ἀξιοφά-
νοντι, πολλὴν πλεονὸς
βασιλεὺς ἀξιοφάτων
γίνονται.

Ἰδιότης μὲν εἶναι λα-
οῦ φησὶ, τὸ πρᾶξαι
φάουλᾳ καὶ καλῶς ἀ-
ξία. ἀφ' ἧς οὐκ ἔστι
γιαυ, τὸ μὲν ποιῶν τὰ
καλά, καὶ σωφροσύνης πρὸ-
ξίνα. οὐ γὰρ ἡ τῶν λα-
οῦ ἀποχὴ δικαιοσύνης
κατανοῦται, ἀλλ' ἡ τῶν
καλῶν παροχῶν φερανῶν
τῶν τοῖσδε. μὴ μόνον
τοῖσδε πονηρίας ἀπέχι-
σθαι λογίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ
δικαιοσύνης ἀπέχουσαι
σπουδαίετω.

Αξίω-

delinquere abstineat p-
pter alios, & à seipso co-
hibeat quò min⁹ priva-
ta seorsū flagitia cōmit-
tat. Si n. ex subditis sūt,
q̄ reverentiā digni habēt,
multò magis eā dignus
Imperator efficitur.

66. Privati vitium es-
se assero, patrare pra-
va, supplicioque digna:
Principis verò culpam,
non facere quæ hone-
sta sunt, salutemque pa-
riunt. Neque enim ma-
lorum abstinentia justi-
ficat potentem, sed bo-
norum editio coronat
eundem. Ne igitur ma-
litiā duntaxat abstinerē
cogitet, sed iustitiam et-
iam capessere conten-
dat.

Di-

67. Dignitatum splendores mors haud reformidat; omnibus enim voraces suos dentes infligit. Ergò ante illius ineluctabilem adventum, opum copiam transportemus in cœlum. Nemo enim quæ colligit in mundo, illuc profectus abducit, sed omnibus in terra derelictis, nudas de vita sua reddit rationem.

68. Imperator ut est omnium dominus, ita cū oībus Dei seruo existit. Tūm igitur demū vocatur dominus, cū ipse sibi dominari, nec illicitis voluptatibus famulari patietur, tūm ad iurisdictionem rationē assumēs,
in-

Αξιωματων λαμπρότης δ' αυταπειτη δ' δά-
ναι. καί τα πάντων γδ
επιβάδει τους καιφεγας
αυτ' ιδόντας. εδωκ' απο τ'
κεινους επαυσιβιτα παρ-
σοίας, μεταδωμην εις ε-
ρανον τιν' τ' χειματων
πειροσιαν. εδαις γδ α' κ'
λίσμης συνάγα, κεινοι α-
ποδμεισας απαγα, αλλά
πάντα καταλιπων ιδι-
γης, γυμνός λογος. εδαις
τ' βιον αυτῶ.

Κύριε. Θ' μὴ πάντων
εἶναι ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ὁ
ἢ μετὰ πάντων ἐπαρχὴ
Θεοῦ. τότε ἢ μάστιγα λη-
θήσεται ὑποφ. ὅταν αὐ-
τὸς ἑαυτῷ διαπέσει, καὶ τοῖς
ἀτόποις ὑδεναῖς μὴ δι-
λόνῃ, ἀλλὰ σύμμαχον ἔ-
χωρ' ἢ οὐσιβῶ λογισμῶν,
τόμ

τιν' αυτην
τιμα των
δωμ, τα
παις γυμ-
πλια ελ. ε
ταχνη. τ'
Ου τιν'
του συμ-
κτου αι
ψηκωι αυ
αγγι τα
κωλεται
ενα ετω
αφισαδαι
κωσεν ια
εο τα πρι
φηναι αφ
αφ ημω
εαι.
Νηι ποτ'
ματα δια
χουδης τ
βιο κατατ

τῶν ἀντήτων αὐτοκρά-
τορα τῶν ἀλόγων πα-
θῶν, τοὺς πανδαμά-
τορας ἰσθτας τῆ πανο-
πλίας ἢ σωφροσύνης κα-
ταγωνίζετῃ.

Ὁμ τρέπον αἱ σικαὶ
τοῖς σώμασιν ἔπονται·
οὕτως αἱ ἀμαρτίαι ταῖς
ψυχαῖς ἀκολουθεῖσιν, ἐν-
αργῶς τὰς πράξεις ἰθα-
κονίζουσαι· διὰ τοῦτο
οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει
ἀρνήσασθαι. αὐτὰ γὰρ
ἑκάστου καταμαρτυροῦ-
σαι τὰ πρᾶγματα, οὐ
φωνῶν ἀφίεντα, οἷα
παρ' ἡμῶν ἐπράχθη-
σαν.

Νηὸς ποῦτος πορθεὺς μι-
μᾶται διὰ βίωσιν ἢ βρα-
χυτελὺς τὸ παρόν·
βίος κατὰ σπουδὴν, ἢ μὲν

invictam scilicet impe-
ratricem animi pertur-
bationem rationis ex-
pertium, indomitas cu-
peditates armaturâ ca-
stimonix debellabit.

69. Quemadmodum
umbra corpora sectan-
tur; sic animas flagitia
comitantur, evidenti
effingit a ctiones expri-
mentia: ideò non datur
in iudicio negare. Ipsa
enim uniuscuiusq; opera
obtestabuntur haud sa-
nè vocè emittendo, sed
talia prorsus sese repre-
sentando, qualia iam à
nobis parata sint.

70. Navis p mare com-
meantis imitat transitu
compendiosa presentis
vitæ conditio, quâ sanè

G

Σπύδασι διαπαντός
 αὐτήν τε βασιλεῦ, ὡς ὕ-
 ποβό οἱ τὰς λεημάτων ἀ-
 ναβαίνεν ἀρξάμενοι, οὐ
 πρότερον ἴσαντι ἢ ἰδὲ
 τὰ ἄνω φεράς, πρὶν ἂν
 τῆς ἀγκυρῆς ἐφικνῶντι βωθ-
 ροῦ. οὕτω καὶ αὐτὸς
 ἔχῃ ἢ τῆς λαλῶν ἀνάβη-
 σεις, ὅπως ἂν καὶ τῆς ἄνω
 βασιλείας ἀπολαύσειας.
 ἴνῃ σοι παρέχοι Χεῖρας
 μετὰ ῥημοσύνης, ὁ βασι-
 λεύς τῶν βασιλευσάντων,
 καὶ βασιλομελῶν, εἰς
 τὸς αἰῶνας,
 Ἀμήν.

L I G B.

72. Studeto semper in-
 victissime Imp, & sicuti
 scalas qui scandunt, nō
 prius desistūt, aut ad su-
 periora ferri desinūt, ἢ
 ad supremū perveniant
 gradum: ita tu quoque
 jugiter honestorū ascen-
 sum continuato. Sic fiet
 ut cœlestis quoq; regni
 fructum aliquādὸ percipias.
 Quod utinam & tibi
 tribuat & conjugi
 CHRISTUS rex omniū
 & qui regnāt, & qui re-
 gnantur in secula,
 Amen.

G 2